

Ze hadden dus niet minder dan 400 mandjes in één enkelen dag soldaat gemaakt.

Ik vroeg iemand, dien ik met die gevangen chò-chen wel eens had zien loopen, wat hij daarmee deed. Hij trok ze alleen de veeren uit, die hij tot een of ander doel aanwendde. Zijn zoon had er eens twee geslacht en gekookt. Ze smaakten goed, «màr ze wère toai oor,» zeide hij. Over de chò-chen genoeg.

Ik zou nog een welbekend zwart dier onrecht aandoen, door in dezen zijn naam te verzwijgen, waar hij altijd genoemd wordt bij gelegenheden, waar wat te *halen* valt. Ge vermoedt het al, het is de kraai. Bij roofpartijen als de bovenbeschrevene, mocht zij natuurlijk niet ontbreken. Met haar zwarte kleur zag men ze gemakkelijk tusschen de mooie witte vogels doorvliegen. Ik geloof, dat het zondenregister van de zwarte kraai nooit volkomt. Nu hoorde ik pas weer, dat een schaapherder altijd op zijn qui vive moest zijn, met schapen, die gauw jongen zouden werpen. Lag zoo'n schaaap bij die gelegenheid wat afgelegen, en had de herder het niet dadelijk gezien, dan waren de kraaien hem al voor en verscheurden het pasgeboren lam op staanden voet. Als mijn zegsman in vroeger tijd nog hazen in strikken ving, moest hij niet te lang wachten met naar die strikken te gaan zien, want dan liep hij hard kans een gevangen langoor half verscheurd te vinden. Dat was het werk van kraaien en eksters, zei hij; die wachtten net zoo lang, tot de haas zich in den strik geworgd had en vielen dan eerst op de oogden aan, om hem vervolgens verder aan te spreken. Misschien komt er nog meer.

Zelfs als het land al omgeploegd was, bleef het nog dagen lang bedekt met vogels, die aasden op de punten die hier en daar nog uit den grond staken en de eerst zwart gekleurde akker was dan om zeer gemakkelijk te begrijpen redenen vuil wit geverfd.

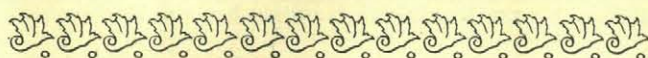
Nog even een stukje landbouw. Bij voorkeur werden en worden nog, — maar waarschijnlijk door het aanwenden van kunstmest — nu minder) de vijfvoeten als mest gebruikt op het land, waar beetwortels gezaaid zouden worden.

Verbazend groote peeën kwamen in het najaar uit den grond. Nauwelijks was dan ook de beetwortelcampagne begonnen, of aan de schuur van mijn oom, als om elke andere meening te logenstraffen, hingen een paar reusachtige «sukerpeeën». Nu, hij leefde ook voor de beetwortelcultuur.

Met aardappels ging het minder goed. De opbrengst was overvloedig, maar de smaak ongenietbaar. Ze waren veel te «spekkig», zelfs nog, als er reeds eerst een andere vrucht van het land gehaald was.

Rotterdam.

J. VIJVERBERG.

UIT HET LEVEN DER KIEVITEN.

Maart is weer in 't land en als de Maartsche buien niet al te streng zijn, dan hooren we 't vroolijk „Kieviet!” vergezeld van 't „woe-woe-woe!” der vleugelslagen weldra weer boven de lage landen. Dan maken de eierzoekeurs zich weer op en speuren houding en beweging der fraaie bonte vogels na om daaruit een diagnose omtrent nest en eieren vast te stellen, die gewoonlijk leidt tot leeg nestjes en verkochte eitjes. We mogen over het al of niet nuttig zijn der kieviten lang en breed delibereeren, zoolang de groene zwart gevlekte eitjes een duur betaald luxe artikel blijven, zal een protest tegen het rapen zeker weinig helpen,

tenzij... de menschen wijzer worden en de behoefte aan enkele centen niet zoo spreekt.

Merkwaardig is zeker daarom, wat ik verleden jaar van mijn broer hoorde, merkwaardig om de gedragingen van de menschen, zoowel als van de vogels.

Mijn broer is landbouwer in het kooldistrict, een gedeelte van Noord-Holland, dat van Alkmaar af een groot gedeelte van Heerhugowaard, Geestmerambacht, Zijpe, enz. omvat en tot voorbij Schagen doorloopt. Mijn broer woont in 't hartje, aan den Langendijk, *het* koolland bij uitnemendheid.

Op een schoonen morgen van een der dagen, dat ik bij hem logeerde, voeren wij met een schuitje tusschen de koolakkers door en spraken over zieken en zwakken in de kool, omvallers, draaihartigen, e. m. a. Zoo babbelende komen we langs een lage wei.

„Hé vader,” zei mijn dochttertje, dat ook mee was, „wat voor vogels zijn dat?” Ze kende als kind van den Gelderschen achterhoek de kievit niet. Natuurlijk volgde een gesprek over kieviten, eieren en het zoeken, waarvan oom Hendrik vele bijzonderheden wist. Hij kan ze vinden, hoor!

„Heb je er nogal gevonden van 't jaar,” zei ik.

„Neen broer, daar doen we hier niet aan, of je moet er bij toeval tegen oploopen. Maar dan rapen we ze toch niet. We sparen hier de kieviten, omdat we vinden, dat de enkele centen der eieren niet opwegen tegen de schade wegens 't verdelgen der jonge vogels. We doen alle moeite om ze hier te houden. Daar zal ik je een aardig geval van vertellen.

Ik had een nest met 4 kievitseieren op een stuk land, dat ik moest ploegen. Al ploegende was ik er op 't laatst aan toe. Goede raad was duur. Ik nam de eieren op, legde ze zoolang op het geploegde deel en weldra was het oude nest door het scherpe kouter omgekeerd en onder de zwarte aarde verborgen. Toen maakte ik met mijn klomp een kuiltje, legde de eieren er in en ploegde de rest van 't land!”

„En de vogels?”

„Waren denzelfden dag al weer op de eieren. Een poos later vonden we de jongen!”

Ik vond dit geval zóo aardig, én om de wijze van vogelbescherming, én omdat hier 't bewijs geleverd wordt, dat een kievitsnest niet zoo gemakkelijk „verstoord” wordt, dat ik hoopte, dat het een plaatsje in D. L. N. kon waardig gekeurd worden.

A. D.

A. JOMAN.

Rotterdamsche Natuurhistorische Club.

Vergadering 26 Maart 1907.

De voorzitter, de heer Haverhorst, opent de vergadering, waarna de heer v. d. Houten een aantal vormen vertoont van *Fritillaria Meleagris* L., benevens een *Anemone nemorosa* L., door een zwam aangetast.

De heer Buis geeft rond *Zanclognata Emortualis* W. V., 5 Juni 1906 te Nunspeet gevangen, en tevens *Pyrameis cardui* L. en *Pyr. Myrmina*.

De heer J. G. Zöllner brengt een aantal variëteiten ter tafel van een vlindersoort.

De heer Jansen bespreekt *Eragrostis aegyptica* (Poa aeg.), in Sept. 1906 te Rotterdam gevonden en toont een aantal soorten uit het geslacht *Euphorbia*.

De heer Lindemans doet rondgaan de zoo zeldzame *Ornithoptera Victorinae* Gray ♀ van de Salomonseilanden.

De heer A. J. Zöllner brengt ter tafel een serie *Hylotrupes bajulus*, waarbij de dekschilden van zwart tot licht stroogeel overgaan en van *Asemum striatum*, een zeer klein ex. met bruine dekschilden naast de gewone zwarte vorm.

De heer Haverhorst laat inlandsche ex. circuleeren van enkele zeldzame Nederlandsche dagvlindersoorten, gevangen in het N. O. des lands, nl. *Argynnis pales* var. *arsilache* Esp. (♂ en ♀), *Lycaena optilete* Knoch (♂ en ♀), *Chrysophamis hippothoe* L. (♂ en ♀) en vertoont een paar eigenaardig vervormde poppen van *Chaerocampa elenor* L.

De heer Wachter bespreekt de meest voorkomende inlandsche *Orobanches*.

Vergadering 30 April 1907.

De voorzitter, de heer Haverhorst, opent de vergadering, waarna de plannen voor de a.s. excursie worden besproken en vastgesteld. Besloten wordt Zondag 12 Mei naar het Kagermeer te gaan, hoofdzakelijk met het oog op verschillende vogels.

Nu geeft de heer Lindemans eenige fraaie *Heliconisa*-soorten rond uit Brazilië.

De heer A. J. Zöllner bespreekt *Bruchus lentis*, een nieuwe keversoort voor ons land, door hem in een aantal ex. te Rotterdam gevangen.

De heer Buis vertoont een fraaie serie van *Hybernia leucophacaria* W. V., overgangen van lichte naar donkere ex.

De heer v. d. Houten toont eenige merkwaardige *Vicia angustifolia* en *Salix*-vormen.

De heer Haverhorst doet mededeelingen omtrent verschillende opvattingen der zoogenaamde mimicry en wijst op de overdrijving, waaraan men zich hieromtrent schuldig maakt, zoodat de fantasie somtijds de waarneming en het onderzoek schijnt te vervangen. Spr. vertoont den reusachtigen Zuid-Amerikaanschen vlinder *Caligo eurilochus*, die prachtig een uilenkop nabootst, maar — zich hiertoe eerst met uitgestrekte vleugels op den rug zou moeten leggen.

Verder laat spr. een paar van onze grootste inlandsche Hymenoptera rondgaan, nl. de houtwesp *Sirex gigas* L. en haar sluipwesp *Rhyssa persuasoria* L., beide soorten met (in verband met haar levenswijze) verbazend sterk ontwikkelde legboren.

W. H. WACHTER, Secr.

Bezoek aan 't Naardermeer.

Het Naardermeer is alleen toegankelijk voor leden der Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten. Voor 't lidmaatschap der Vereeniging meldt men zich aan bij den Voorzitter, Dr. J. Th. Oudemans, Paulus Potterstraat 12, Amsterdam, met opgave van de jaarlijksche contributie, die men wenscht bij te dragen (minimum f 1.— per jaar, maximum f 50.—; voor hogere bedragen wordt men donateur, of gift in eens van minstens f 50, resp. f 500).

Wanneer nu een lid der Vereeniging 't Meer wenscht te bezoeken, vraagt hij aan den Voorzitter een toegangkaart. De weg naar 't Meer begint bij de Hakkelaarsbrug tusschen Muiden en Naarden. De visscher roeit gezelschappen rond tegen een vergoeding van f 2.50. Alleen in bijzondere gevallen kan men alleen rondzwerven. Gedurende den broedtijd wordt slechts een beperkt aantal kaarten uitgereikt.

De bezoekers verplichten zich bij den Voorzitter een volledig verslag in te zenden van hun bevindingen, en zoo zij fotografische opnamen doen, zenden zij van iedere opname een afdruk in, zoodoende krijgen wij belangrijke gegevens omtrent den toestand van 't meer.

Th.

Eidereenden op Vlieland.

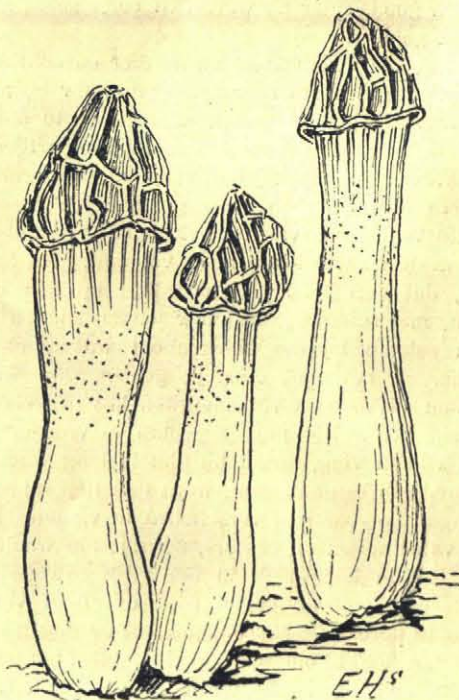
De heer A. A. van Pelt Lechner te Wageningen bericht mij dat op 't oogenblik weer vier paren Eidereenden op Vlieland broeden. De vogels hebben zich dus door de slechte behandeling van 't vorig jaar niet laten afschrikken.

Hoe zal 't nu gaan? Laat toch ieder onzer, die er iets aan doen kan, om die nieuwe gasten te beschermen, zijn invloed doen gelden!

Th.

Morchella rimosipes; de Morielje met rimpelvoet.

A. G. te Amst. Zelf heb ik ook deze Paddestoel in 't begin van Mei van dit jaar gevonden en ongeveer op dezelfde plaats, een boschje links van de elektrische spoor tusschen Aerdenhout en Bentveld aan de Zantvoorter Laan. Op de teekening heb ik de rimpels onder den korten hoed niet overdreven geteekend. Er stonden er een tiental.

In Destree staan geen ascomyceten; alleen als voorbeeld één plaatje van Morielje. Ascomyceten dragen hun sporen in asci of sporenzakken: *Ascus* is een leeren zak; o.a. de ossenhuid, waarin de koning van de winden *Aeolus* de stormen opsloot. Oudemans is helaas niet aan de Morieljes toegekomen. 'k Heb gedetermineerd met Costatin et Dufour en met Sydow. Ze staan voor een paar dagen ten dienste.

E. H's.

Merkwaardige organen.

(Uit een dagboek).

12 Augustus.

Toen ik heden middag voorover in het gras lag, zag ik een diertje met een bladluisachtig voorkomen op den top van een grasscheutje klauteren. Van deze plaats uit maakte het, niettegenstaande zijn schijnbare plompeheid een geweldigen sprong. Ik bezag het beestje onder een erg eenvoudig vergrootglas en bespeurde een in verhouding verbazend groot, bolronde achterlijf en een tamelijk grooten kop; het borststuk was bijna onzichtbaar. Het had zes pooten en was op het achterlijf ijl-stekelig behaard. De kleur der oogen was zwart, overigens bezat het diertje een groene tint. Zonder er een bepaald doel mee te hebben, liet ik m'n springer langs de onderzijde van een glasplaatje kuieren. Nu zag ik aan zijn buikzijde het volgende orgaan: twee langwerpige verhevenheden en daartusschen een bolletje. 't Diertje liep rustig voort en liet zich goed bekijken tot....plotseling, daar viel 't....bijna. Bijna, want uit dat bolletje tusschen de richels kwamen eensklaps bliksemsnel twee slangetjes te voorschijn, die langs 't glas gleden, een vocht afscheiden, het diertje in evenwicht hielden en daarna weer verdwenen. Ik vond dit zoo merkwaardig, dat ik het diertje menigmaal dien toer liet uitvoeren.

Lintelo.

G. J. MEINEN.

Het diertje is een soort springstaart en heet *Sminthurus*. Het toestel waarmee de Heer Meinen het diertje zich vast zag houden is de centraaltubus, een orgaan, waarvan de ware functie nog niet bekend is (was?). De een meent, dat het dient tot vochtopname, anderen, tot het vastklemmen na den sprong. Ook vermoedt men dat de ventraaltubus bij de ademhaling eene rol speelt.